

Queerness and Otherness in the Book of Ruth

Elliot Vaisrub Glassenberg | elliott@bina.org.il

Limmud Festival 2022/5783

The Book of Ruth

Chapter 1

1 In the days of the judging of the judges, there was a famine in the land; and a man of Bethlehem in Judah, with his wife and two sons, went to reside in the country of Moab. **2** The man's name was Elimelech, his wife's name was Naomi, and his two sons were named Mahlon and Chilion—Ephrathites of Bethlehem in Judah. They came to the country of Moab and remained there.

3 Elimelech, Naomi's husband, died; and she was left with her two sons. **4** They married Moabite women, one named Orpah and the other Ruth, and they lived there about ten years. **5** Then those two—Mahlon and Chilion—also died; so the woman was left without her two sons and without her husband.

6 She started out with her daughters-in-law to return from the country of Moab; for in the country of Moab she had heard that the Lord had taken note of His people and given them food. **7** Accompanied by her two daughters-in-law, she left the place where she had been living; and they set out on the road back to the land of Judah.

8 But Naomi said to her two daughters-in-law, 'Turn back, each of you to her mother's house. May the Lord perform kindness with you, as you have dealt with the dead and with me! **9** May the Lord grant that each of you find security in the house of a husband!' And she kissed them farewell. They broke into weeping **10** and said to her, 'No, we will return with you to your people.'

11 But Naomi replied, 'Turn back, my daughters! Why should you go with me? Have I any more sons in my body who might be husbands for you? **12** Turn back, my daughters, for I am too old to be married. Even if I thought there was hope for me, even if I were married tonight and I also bore sons, **13** should you wait for them to grow up? Should you on their account debar yourselves from marriage? Oh no, my daughters! My lot is far more bitter than yours, for the hand of the Lord has struck out against me.'

14 They broke into weeping again, and Orpah kissed her mother-in-law farewell. But Ruth clung to her. **15** So she said, 'See, your sister-in-law has returned to her people and her gods. Go follow your sister-in-law.'

16 But Ruth replied, 'Do not urge me to leave you, to turn back and not follow you. For wherever you go, I will go; wherever you lodge, I will lodge; your people shall be my

פרק א

א וְהָיָה בַיָּמֵי שְׁפֹט הַשְּׁפָטִים וַיְהִי רָעַב
בְּאֶרֶץ יוּדָה אִישׁ מִבֵּית לָחֶם יְהוּדָה
לְגוֹר בְּשֹׂדֵי מוֹאָב הוּא וְאִשְׁתּוֹ וּשְׁנֵי
בָנָיו: ב וְשֵׁם הָאִישׁ אֱלִימֶלֶךְ וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ
נְעֹמִי וְשֵׁם שְׁנֵי-בָנָיו מַחְלוֹן וְכִלְיוֹן
אֶפְרַתִּים מִבֵּית לָחֶם יְהוּדָה וַיָּבֹאוּ
שְׂדֵי-מוֹאָב וַיְהִיו-שָׁם:

ג וַיָּמָת אֱלִימֶלֶךְ אִישׁ נְעֹמִי וַתִּשָּׂאֵר הָיָה
וּשְׁנֵי בָנֶיהָ: ד וַיִּשְׂאוּ לָהֶם נָשִׁים
מֵאֲבוֹת שֵׁם הָאֶחָת עֹרְפָה וְשֵׁם
הַשֵּׁנִית רוּת וַיֵּשְׁבוּ שָׁם כְּעֶשֶׂר שָׁנִים: ה
וַיָּמָתוּ גַם-שְׁנֵיהֶם מַחְלוֹן וְכִלְיוֹן וַתִּשָּׂאֵר
הָאִשָּׁה מִשְׁנֵי יְלָדֶיהָ וּמֵאִשָּׁה:

ו וַתָּקָם הָיָה וְכִלְתִּיהָ וַתָּשָׁב מִשְׂדֵי מוֹאָב
כִּי שָׁמְעָה בְּשֹׂדֵה מוֹאָב כִּי-פָקַד ה'
אֶת-עַמּוֹ לַתֵּת לָהֶם לָחֶם: ז וַתֵּצֵא
מִן-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הָיְתָה-שָׁמָּה וּשְׁתֵּי
כִלְתֵּיהָ עִמָּה וַתֵּלְכְנָה בְּדֶרֶךְ לְשׁוּב
אֶל-אֶרֶץ יְהוּדָה:

ח וַתֹּאמֶר נְעֹמִי לְשְׁתֵּי כִלְתֵּיהָ לְכַנְהוּ
שְׁבֹנָה אִשָּׁה לְבֵית אִמָּה {יַעֲשֶׂה} {יַעֲשׂ}
ה' עִמָּכֶם חֶסֶד כְּאֲשֶׁר עָשִׂיתֶם
עִם-הַיְמָתִים וְעַמְדִי: ט יְתֵן ה' לָכֶם
וּמִצָּאָן מְנוּחָה אִשָּׁה בֵּית אִשָּׁה וַתִּשְׁק
לָהֶן וַתִּשָּׂאנָה קוֹלָן וַתְּבַכְינָה: י
וַתֹּאמְרָנָה לָהּ כִּי-אֲתֵרָה נָשׁוּב לְעַמִּי:

יא וַתֹּאמֶר נְעֹמִי שְׁבֹנָה בְּנָתִי לָמָּה
תֵּלְכְנָה עִמִּי הַעוֹד-לִי בָנִים בְּמַעִי וְהִיוּ
לָכֶם לְאִנְשִׁים: יב שְׁבֹנָה בְּנָתִי לָכֵן כִּי
זָקַנְתִּי מֵהַיּוֹת לְאִישׁ כִּי אֲמַרְתִּי יִשְׁ-לִי
תִקְוָה גַם הָיִיתִי הַלֵּילָה לְאִישׁ וְגַם
יְלָדְתִי בָנִים: יג הֲלֵהֶן תִּשְׁבְּרֹנָה עַד
אֲשֶׁר יִגְדְּלוּ הֲלֵהֶן תַּעֲגֹנָה לְבִלְתִּי הָיוֹת
לְאִישׁ אֶל בְּנָתִי כִּי-מָר-לִי מֵאֵד מִכֶּם
כִּי-יֵצְאָה בִי יְדֵהָ:

יד וַתִּשָּׂאֵר קוֹלָן וַתְּבַכְינָה עוֹד וַתִּשְׁק
עֹרְפָה לְחֻמוֹתֶיהָ וְרוּת דְּבָקָה בָּהּ: טו
וַתֹּאמֶר הִנֵּה שָׁבָה יְבַמְתָּךְ אֶל-עַמָּה
וְאֶל-אֱלֹהֶיהָ שׁוּבִי אַחֲרַי יְבַמְתָּךְ:

טז וַתֹּאמֶר רוּת אֶל-תַּפְּגַעִי-בִי לְעִזְבָּךְ
לְשׁוּב מֵאַחֲרַי כִּי אֶל-אֲשֶׁר תֵּלְכִי אֵלַי
וּבְאֲשֶׁר תֵּלִינִי אֵלַי עִמָּךְ עִמִּי וְאֶלְקִיךָ

people, and your God my God. **17** Where you die, I will die, and there I will be buried. Thus and more may the Lord do to me if anything but death parts me from you.'

18 When [Naomi] saw how determined she was to go with her, she ceased to argue with her; **19** and the two went on until they reached Bethlehem. When they arrived in Bethlehem, the whole city buzzed with excitement over them. The women said, 'Can this be Naomi?' **20** 'Do not call me Naomi ["Pleasantness"], she replied. 'Call me Mara ["Bitterness"] for Shaddai has made my lot very bitter. **21** I went away full, and the Lord has brought me back empty. How can you call me Naomi, when the Lord has dealt harshly with me, when Shaddai has brought misfortune upon me!'

22 Thus Naomi returned from the country of Moab; she returned with her daughter-in-law Ruth the Moabite. They arrived in Bethlehem at the beginning of the barley harvest.

Chapter 2

1 Now Naomi had a kinsman on her husband's side, a man of substance, of the family of Elimelech, whose name was Boaz.

2 Ruth the Moabite said to Naomi, 'I would like to go to the fields and glean among the ears of grain, behind someone who may show me kindness.' 'Yes, daughter, go', she replied; **3** and off she went. She came and gleaned in a field, behind the reapers; and it just so happened that it was the piece of land belonging to Boaz, who was of Elimelech's family.

4 Presently Boaz arrived from Bethlehem. He greeted the reapers, 'The Lord be with you!' And they responded, 'The Lord bless you!' **5** Boaz said to the servant who was in charge of the reapers, 'Whose girl is that?' **6** The servant in charge of the reapers replied, 'She is a Moabite girl who came back with Naomi from the country of Moab. **7** She said, "Please let me glean and gather among the sheaves behind the reapers." She has been on her feet ever since she came this morning. She has rested but little in the hut.'

8 Boaz said to Ruth, 'Listen to me, daughter. Don't go to glean in another field. Don't go elsewhere, but stay here close to my girls. **9** Keep your eyes on the field they are reaping, and follow them. I have ordered the men not to molest you. And when you are thirsty, go to the jars and drink some of [the water] that the men have drawn.' **10** She prostrated herself with her face to the ground, and said to him, 'Why are you so kind as to single me out, when I am a foreigner?' **11** Boaz said in reply, 'I have been told of all that you did for your mother-in-law after the death of your husband, how you left your father and mother and the land of your birth and came to a people you had not known before. **12** May the Lord reward your deeds. May you have a full recompense from the Lord, the God of Israel, under whose wings you have sought

אלקי: יז באשר תמותי אמות ושם אקבר כה יעשה ה' לי וכה יוסיף כי המות יפריד ביני ובינך:

יח ותרא כי-מתאמצת היא ללקת אתה ותחדל לדבר אליה: יט ותלקנה שתייהם עד-בואנה בית לחם ויהי כבואנה בית לחם ותהם כל-העיר עליהן ותאמרנה הזאת נעמי: כ ותאמר אליהן אל-תקראנה לי נעמי קראן לי מרא כיהמר שדי לי מאד: כא אני מלאה הלכתי וריקם השיבני ה' למה תקראנה לי נעמי וה' ענה בי ושדי הרע לי:

כב ותשב נעמי ורות המואביה כלתה עמה השבה משדי מואב והמה באו בית לחם בתחלת קציר שערים:

פרק ב

א ונעמי (מידע [מודע] לאישה איש גבור חיל ממשפחת אלימלך ושמו בעז:

ב ותאמר רות המואביה אל-נעמי אלכה-נא השדה ואלקטה בשבלים אחר אשר אמצא-חן בעיניו ותאמר לה לכי בתי: ג ותלך ותבוא ותלקט בשדה אחרי הקצרים ויקר מקרה חלקת השדה לבעז אשר ממשפחת אלימלך:

ד והנה-בעז בא מבית לחם ויאמר לקוצרים ה' עמכם ויאמרו לו יברכה ה': ה ויאמר בעז לנערו הנצב על-הקוצרים למי הנערה הזאת: ו ויען הנער הנצב על-הקוצרים ויאמר נערה מואביה היא השבה עם-נעמי משדי מואב: ז ותאמר אלקטה-נא ואספתי בעמרים אחרי הקוצרים ותבוא ותעמוד מאז הבקר ועד-עתה זה שבתה הבית מעט:

ח ויאמר בעז אל-רות הלוא שמעת בתי אל-תלכי ללקט בשדה אחר וגם לא תעבורי מזה וכה תדבקין עם-נערת: ט עיניך בשדה אשר-יקצרון והלקת אחריהן הלוא צויתי את-הנערים לבלתי נגעך וצמת והלקת אל-הכלים ושיתית מאשר ישאבון הנערים: י ותפל על-פניה ותשתחו ארצה ותאמר אליו מדוע מצאתי חן בעיניך להפירני ואנכי נכריה: יא ויען בעז ויאמר לה הגד הגד לי כל אשר-עשית את-חמותך

refuge!’ **13** She answered, ‘You are most kind, my lord, to comfort me and to speak gently to your maidservant—though I am not so much as one of your maidservants.’

14 At mealtime, Boaz said to her, ‘Come over here and partake of the meal, and dip your morsel in the vinegar.’ So she sat down beside the reapers. He handed her roasted grain, and she ate her fill and had some left over.

15 When she got up again to glean, Boaz gave orders to his workers, ‘You are not only to let her glean among the sheaves, without interference, **16** but you must also pull some [stalks] out of the heaps and leave them for her to glean, and not scold her.’

17 She gleaned in the field until evening. Then she beat out what she had gleaned—it was about an *ephah* of barley— **18** and carried it back with her to the town. When her mother-in-law saw what she had gleaned, and when she also took out and gave her what she had left over after eating her fill, **19** her mother-in-law asked her, ‘Where did you glean today? Where did you work? Blessed be he who took such generous notice of you!’ So she told her mother-in-law whom she had worked with, saying, ‘The name of the man with whom I worked today is Boaz.’

20 Naomi said to her daughter-in-law, ‘Blessed be he of the Lord, who has not failed in His kindness to the living or to the dead! For,’ Naomi explained to her daughter-in-law, ‘the man is related to us; he is one of our redeeming kinsmen.’ **21** Ruth the Moabite said, ‘He even told me, “Stay close by my workers until all my harvest is finished.”’ **22** And Naomi answered her daughter-in-law Ruth, ‘It is best, daughter, that you go out with his girls, and not be annoyed in some other field.’

23 So she stayed close to the maidservants of Boaz, and gleaned until the barley harvest and the wheat harvest were finished. Then she stayed at home with her mother-in-law.

Chapter 3

1 Naomi, her mother-in-law, said to her, ‘Daughter, I must seek a home for you, where you may be happy. **2** Now there is our kinsman Boaz, whose girls you were close to. He will be winnowing barley on the threshing floor tonight. **3** So bathe, anoint yourself, dress up, and go down to the threshing floor. But do not disclose yourself to the man until he has finished eating and drinking. **4** When he lies down, note the place

אחרי מות אישה ותעזבי אביה ואמר
וארץ מולדתך ותלכי אל-עם אשר
לא-ידעת תמול שלשום: יב ישלם ה'
פעלה ותהי משכרתך שלמה מעם ה'
אלקי ישראל אשר-באת לחסות
תחת-כנפיו: יג ותאמר אמצא-חן
בעיניך אדני כי נחמתני וכי דברת
על-לב שפחתך ואנכי לא אהיה פאחת
שפחתך:

יד ויאמר לה בעז לעת האכל גשי הלהם
ואכלת מן-הלחם וטבלת פתך בחמץ
ותשב מצד הקצרים ויצבט-לה קלי
ותאכל ותשבע ותתר:

טו ותקם ללקט ויצו בעז את-נעריו
לאמר גם בין העמרים תלקט וליא
תכלימוה: טז וגם של-תשלוי לה
מן-הצבתיים ועזבתם ולקטה ולא
תגערו-בה:

יז ותלקט בשדה עד-הערב ותחבט
את אשר-לקטה ויהי כאיפה שערים:
יח ותשא ותבוא העיר ותרא חמותה
את אשר-לקטה ותוצא ותתן-לה את
אשר-הותרה משבעה: יט ותאמר לה
חמותה איפה לקטת היום ואנה עשית
יהי מכירך ברוך ותגד לחמותה את
אשר-עשתה עמו ותאמר שם האיש
אשר עשיתי עמו היום בעז:

כ ותאמר נעמי לכלתה ברוך הוא לה'
אשר לא-עזב חסדו את-החיים
ואת-המתים ותאמר לה נעמי קרוב
לנו האיש מגאלנו הוא: כא ותאמר
רות המואביה גם כי-אמר אלי
עם-הנערים אשר-לי תדבקין עד
אם-כלו את כל-הקציר אשר-לי: כב
ותאמר נעמי אל-רות כלתה טוב בתי
כי תצאי עם-נערותיו ולא יפגעו-בך
בשדה אחר:

כג ותדבק בנערות בעז ללקט
עד-כלות קציר-השערים וקציר
החטים ותשב את-חמותה:

פרק ג

א ותאמר לה נעמי חמותה בתי הלא
אבקש-לך מנוח אשר ייטב-לך: ב
ועתה הלא בעז מדעתנו אשר היית
את-נערותי הנה-הוא זרה את-גרן
השערים הלילה: ג ורחצת וסכת
ושמת (שמלתך [שמלתיך] עליך
(וירדתי [וירדת] הגרן אל-תידעי לאיש

where he lies down, and go over and uncover his feet and lie down. He will tell you what you are to do.' **5** She replied, 'I will do everything you tell me.'

6 She went down to the threshing floor and did just as her mother-in-law had instructed her. **7** Boaz ate and drank, and his heart was merry, and he went to lie down beside the grainpile. Then she went over stealthily and uncovered his feet and lay down. **8** In the middle of the night, the man gave a start and pulled back—there was a woman lying at his feet!

9 'Who are you?' he asked. And she replied, 'I am your handmaid Ruth. Spread your robe over your handmaid, for you are a redeemer.' **10** He exclaimed, 'Be blessed of the Lord, daughter! Your latest act of loyalty is greater than the first, in that you have not sought younger men, whether poor or rich, **11** And now, daughter, have no fear. I will do in your behalf whatever you ask, for all the elders of my town know that you are a woman of valour. **12** But while it is true I am a redeemer, there is another redeemer closer than I. **13** Stay for the night. Then in the morning, if he will act as a redeemer, good! let him redeem. But if he does not want to act as redeemer for you, I will do so myself, as the Lord lives! Lie down until morning.'

14 So she lay at his feet until dawn. She rose before one person could distinguish another, for he thought, 'Let it not be known that the woman came to the threshing floor.' **15** And he said, 'Hold out the shawl you are wearing.' She held it while he measured out six measures of barley, and he put it on her back. When she got back to the town, **16** She came to her mother-in-law, who asked, 'How is it with you, daughter?' She told her all that the man had done for her; **17** and she added, 'He gave me these six measures of barley, saying to me, "Do not go back to your mother-in-law empty-handed."' **18** And Naomi said, 'Stay here, daughter, till you learn how the matter turns out. For the man will not rest, but will settle the matter today.'

Chapter 4

1 Meanwhile, Boaz had gone to the gate and sat down there. And now the redeemer whom Boaz had mentioned passed by. He called, 'Come over and sit down here, So-and-so!' And he came over and sat down. **2** Then [Boaz] took ten elders of the town and said, 'Be seated here'; and they sat down. **3** He said to the redeemer, 'Naomi, now returned from the country of Moab, must sell the piece of land which belonged to our kinsman Elimelech. **4** I thought I should disclose the matter to you and say: Acquire it in the presence of those seated here and in the presence of the elders of my people. If you are

עד פלתי לאלל ולשתות: ד ויהי בשכבו
וידעת אתה המקום אשר ישכב-שם
ובאת וגלית מרגלתי (ושכבתי
[ושכבת] והוא יגיד לך את אשר
תעשין: ה ותאמר אליה כל
אשר-תאמרי [אלי] אעשה:

ו ותרד הגרן ותעש ככל אשר-צויתה
חמותה: ז ויאכל בעז וישת ויטב לבו
ויבא לשכב בקצה הערמה ותבא בלט
ותגל מרגלתי ותשכב: ח ויהי בחצי
הלילה ותרד האיש וילפת והנה אשה
שכבת מרגלתי:

ט ויאמר מי-את ותאמר אנכי רוה
אמתך ופרשת כנפך על-אמתך כי גאל
אתה: י ויאמר ברוכה את לה' בתי
היטבת חסדך האחרון מן-הראשון
לבלתי-לכת אחרי הבחורים אמ-דל
ואם-עשיר: יא ועתה בתי אל-תיראי
כל אשר-תאמרי אעשה-לך כי יודע
כל-שער עמי כי אשת חיל את: יב
ועתה כי אמנם כי (אם גאל אנכי וגם
יש גאל קרוב ממני: יג ליני הלילה
והיה בבקר אם-יגאלך טוב יגאל
ואם-לא יחפץ לגאלך וגאלתיך אנכי
חיה' שכבי עד-הבקר:

יד ותשכב מרגלותיו עד-הבקר ותקם
{בטרום} {בטרם} יכיר איש את-רעהו:
ויאמר אל-יודע כי-באה האשה הגרן:
טו ויאמר הבי המטפחת אשר-עליך
ואחזי-בה ותאחז בה וימד
שש-שערים וישת עליה ויבא העיר:
טז ותבוא אל-חמותה ותאמר מי-את
בתי ותגד-לה את כל-אשר עשה-לה
האיש: יז ותאמר שש-השערים האלה
נתן לי כי אמר [אלי] אל-תבואי ריקם
אל-חמותך: יח ותאמר שבי בתי עד
אשר תדעין איה יפל דבר כי לא ישקט
האיש כי-אם-כלה הדבר היום:

פרק ד

א ובעז עלה השער וישב שם והנה
הגאל עבר אשר דבר-בעז ויאמר
סורה שבה-פה פלני אלמני ויסר
וישב: ב ויקח עשרה אנשים מזקני
העיר ויאמר שבו-פה וישבו: ג ויאמר
לגאל חלקת השדה אשר לאחינו
לאלימלך מְכָרָה נְעָמִי הַשְּׂבָה מִשְׂדֵה
מוֹאֵב: ד ואני אמרתי אגלה אֲזַנְךָ
לאמר קנה נגד הישבים ונגד זקני עמי
אם-תגאל גאל ואם-לא יגאל הגידה לי

willing to redeem it, redeem! But if you will not redeem, tell me, that I may know. For there is no one to redeem but you, and I come after you.' 'I am willing to redeem it,' he replied.

5 Boaz continued, 'When you acquire the property from Naomi and from Ruth the Moabite, you must also acquire the wife of the deceased, so as to perpetuate the name of the deceased upon his estate.' **6** The redeemer replied, 'Then I cannot redeem it for myself, lest I impair my own estate. You take over my right of redemption, for I am unable to exercise it.'

7 Now this was formerly done in Israel in cases of redemption or exchange: to validate any transaction, one man would take off his sandal and hand it to the other. Such was the practice in Israel. **8** So when the redeemer said to Boaz, 'Acquire for yourself', he drew off his sandal. **9** And Boaz said to the elders and to the rest of the people, 'You are witnesses today that I am acquiring from Naomi all that belonged to Elimelech and all that belonged to Chilion and Mahlon. **10** I am also acquiring Ruth the Moabite, the wife of Mahlon, as my wife, so as to perpetuate the name of the deceased upon his estate, that the name of the deceased may not disappear from among his kinsmen and from the gate of his home town. You are witnesses today.'

11 All the people at the gate and the elders answered, 'We are. May the Lord make the woman who is coming into your house like Rachel and Leah, both of whom built up the House of Israel! Prosper in Ephrathah and perpetuate your name in Bethlehem! **12** And may your house be like the house of Perez whom Tamar bore to Judah—through the offspring which the Lord will give you by this young woman.'

13 So Boaz married Ruth; she became his wife, and he cohabited with her. The Lord let her conceive, and she bore a son.

14 And the women said to Naomi, 'Blessed be the Lord, who has not withheld a redeemer from you today! May his name be perpetuated in Israel! **15** He will renew your life and sustain your old age; for he is born of your daughter-in-law, who loves you and is better to you than seven sons.'

16 Naomi took the child and held it to her bosom. She became its foster mother, **17** and the women neighbours gave him a name, saying, 'A son is born to Naomi!' They named him Obed; he was the father of Jesse, father of David.

18 This is the line of Perez: Perez begot Hezron, **19** Hezron begot Ram, Ram begot Amminadab, **20** Amminadab begot Nahshon, Nahshon begot Salmon, **21** Salmon begot Boaz, Boaz begot Obed, **22** Obed begot Jesse, and Jesse begot David.

{ואדע} [ואדעה] כי אין זולתך לגאול ואנכי אחריך ויאמר אנכי אגאל:

ה ויאמר בעז ביום-קנותך השדה מיד נעמי ומאת רות המואביה אשת-המת {קניתי} [קניתי] להקים שם-המת על-נחלתו: ו ויאמר הגאל לא אוכל {לגאול} [לגאל]-לי פן-אשחית את-נחלתי גאל-לך אתה את-גאולתי כי לא-אוכל לגאל:

ז וזאת לפנים בישראל על-הגאלה ועל-התמורה לקים כל-דבר שלף איש נעלו ונתן לרעהו וזאת התעודה בישראל: ח ויאמר הגאל לבעז קנה-לך וישלף נעלו: ט ויאמר בעז לזקנים וכל-העם עדים אתם היום כי קניתי את-כל-אשר לאלימלך ואת כל-אשר לכליון ומחלון מיד נעמי: י וגם את-רות המואביה אשת מחלון קניתי לי לאשה להקים שם-המת על-נחלתו ולא-יכרת שם-המת מעם אחיו ומשער מקומו עדים אתם היום:

יא ויאמרו כל-העם אשר-בשער והזקנים עדים יתן ה' את-האשה הבאה אל-ביתך כרחל וכלאה אשר בנו שתיהם את-בית ישראל ועשה-חיל באפרתה וקרא-שם בבית לחם: יב ויהי ביתך כבית פרץ אשר-ילדה תמר ליהודה מן-הזרע אשר יתן ה' לך מן-הנערה הזאת:

יג ויקח בעז את-רות ותהילו לאשה ויבא אליה ויתן ה' לה הריון ותלד בן:

יד ותאמרנה הנשים אל-נעמי ברוך ה' אשר לא השבית לך גאל היום ויקרא שמו בישראל: טו והיה לך למשיב נפש ולכלכל את-שיבתך כי כלתך אשר-אהבתך ילדתו אשר-היא טובה לך משבעה בנים:

טז ותקח נעמי את-הילד ותשתהו בחיקה ותהילו לאמנת: יז ותקראנה לו השכנות שם לאמר ילד-בן לנעמי ותקראנה שמו עובד הוא אבי-ישי אבי דוד: {פ}

יח ואלה תולדות פרץ פרץ הוליד את-חצרון: יט וחצרון הוליד את-רם ורם הוליד את-עמינדב: כ ועמינדב הוליד את-נחשון ונחשון הוליד את-שלמה: כא ושלמון הוליד את-בעז

ובעז הוליד את־עובד: כב ועבד הוליד
את־ישי וישי הוליד את־דוד:

Selected Background Sources

Genesis 2 (Adam and Eve)

24 Hence a man leaves his father and mother and clings to his wife, so that they become one flesh.

בראשית ב (אדם וחווה)

כד על-פן יעזב-איש את-אביו
ואת-אמו וידבק באשתו והיו לבשר
אחד:

Genesis 12 (Lech Lecha)

1 The LORD said to Abram, "Go forth from your native land and from your father's house to the land that I will show you. **2** I will make of you a great nation, and I will bless you; I will make your name great, and you shall be a blessing. **3** I will bless those who bless you and curse him that curses you; and all the families of the earth shall bless themselves by you."

בראשית יב (לך לך)

א ויאמר ה' אל-אברם לך-לך מארצך
וממולדתך ומבית אביך אל-הארץ
אשר אראך: ב ואעשה לגוי גדול
ואברכה ואגדלה שמך והיה ברכה: ג
ואברכה מברכך ומקללך אאר ונברכו
בך כל משפחת האדמה:

Leviticus 23 (Emor - The corners of the field)

22 And when you reap the harvest of your land, you shall not reap all the way to the edges of your field, or gather the gleanings of your harvest; you shall leave them for the poor and the stranger: I am the Lord your God.

ויקרא כג (פרשת אמור - פאת השדה)

כב ובקצרכם את-קציר ארצכם,
לא-תכלה פאת שדה בקצרה, ולקט
קצירה, לא תלקט; לעני ולגר תעזב
אתם, אני ה' אלהיכם.

Deuteronomy 24 (forgotten sheafs)

19 When you reap the harvest in your field and overlook [lit. forget] a sheaf [omer] in the field, do not turn back to get it; it shall go to the stranger, the fatherless, and the widow – in order that the Lord your God may bless you in all your undertakings. **20** When you beat down the fruit of your olive trees, do not over them again; that shall go to the stranger, the fatherless, and the widow. **21** When you gather the grapes of your vineyard, do not pick it over again; that shall go to the stranger, the fatherless, and the widow. **22** Always remember that you were a slave in the land of Egypt; therefore do I enjoin you to observe this commandment.

דברים כד (עומר השכחה)

יט כי תקצר קצירך בשדה ושכחת
עמר בשדה, לא תשוב לקחתו--לגר
ליתום ולא למנה, יהיה: למען יברכה
ה' אלהיך, בכל מעשה ידיך. כ כי
תחבט זיתך, לא תפאר אחריו: לגר
ליתום ולא למנה, יהיה. כא כי תבצר
כרמך, לא תעולל אחריו: לגר ליתום
ולא למנה, יהיה. כב וזכרת, כי-עבד
היית בארץ מצרים; על-כן אנכי מצוך,
לעשות, את-הדבר, הזה.

Deuteronomy 23 (On Ammonites and Moabites)

4 No Ammonite or Moabite shall be admitted into the congregation of the Lord; none of their descendants, even in the tenth generation, shall ever be admitted into the congregation of the Lord, 5 because they did not meet you with food and water on your journey after you left Egypt, and because they hired Balaam son of Beor, from Pethor of Aram-naharaim, to curse you. 6 – But the Lord your God refused to heed Balam; instead, the Lord turned the curse into a blessing for you, for the Lord your God loves you. 7 – You shall never concern yourself with their welfare or benefit as long as you live. 8 You shall not abhor an Edomite, for he is your kinsman. You shall not abhor an Egyptian, for you were a stranger in his land. 9 Children born to them may be admitted into the congregation of the Lord in the third generation.

Deuteronomy 25 (Levirate Marriage)

5 When brothers dwell together and one of them dies and leaves no son, the wife of the deceased shall not be married to a stranger, outside the family. Her husband's brother shall unite with her: he shall take her as his wife and perform the levir's duty. 6 The first son that she bears shall be accounted to the dead brother, that his name may not be blotted out in Israel. 7 But if the man does not want to marry his brother's widow, his brother's widow shall appear before the elders in the gate and declare, "My husband's brother refuses to establish a name in Israel for his brother; he will not perform the duty of the levir." 8 The elders of his town shall then summon him and talk to him. If he insists, saying, "I do not want to marry her," 9 his brother's widow shall go up to him in the presence of the elders, pull the sandal off his foot, spit in his face, and make this declaration: Thus shall be done to the man who will not build up his brother's house! 10 And he shall go in Israel by the name of "the family of the unsandaled one."

דברים כג (על עמונים ומואבים)

ד לא-יבא עמוני ומואבי בקהל ה' גם דור עשירי לא-יבא להם בקהל ה' עד-עולם. ה על-דבר אשר לא-קדמו אתכם בלחם ובמים בדרך בצאתכם ממצרים ואשר שכר עליך את-בלעם בן-בעור מפתור ארם נהרים לקללה. ו ולא-אבה ה' אלהיך לשמע אל-בלעם ויהפך ה' אלהיך לך את-הקללה לברכה כי אהבך ה' אלהיך. ז לא-תדרש שלמם וטבתם כל-ימיה לעולם. ח לא-תתעב אדמי כי אחיך הוא לא-תתעב מצרי כי-גר היית בארצו. ט בנים אשר-יולדו להם דור שלישי יבא להם בקהל ה'.

דברים כה (יבום)

ה כי-ישבו אחים יחדו ומת אחד מהם ויבן אין-לו לא-תהיה אשת-המת החוצה לאיש זר יבמה יבא עליה ולקחה לו לאשה ויבמה. ו והיה הבכור אשר תלד יקום על-שם אחיו המת ולא-ימחה שמו מישראל. ז ואם-לא יחפץ האיש לקחת את-יבמתו ועלתה יבמתו השערה אל-הזקנים ואמרה מאן יבמי להקים לאחיו שם בישראל לא אבה יבמי. ח וקראו-לו זקני-עירו ודברו אליו ועמד ואמר לא חפצתי לקחתה. ט ונגשה יבמתו אליו לעיני הזקנים וקלצה נעלו מעל רגלו וירקה בפניו וענתה ואמרה ככה יעשה לאיש אשר לא-יבנה את-בית אחיו. י ונקרא שמו בישראל בית חלוץ הנעל.

Ruth and Naomi, Orpah departing, 1886, Philip Hermogenes Calderon

Untitled (Ruth & Naomi), 2006, Adi Nes

1 Thus said the Lord: Observe what is right and do what is just; for soon My salvation shall come, and My deliverance be revealed. **2** Happy is the person who does this, the human who holds fast to it: who keeps the sabbath and does not profane it, and stays his hand from doing any evil.

3 Let not the foreigner who has attached himself to the Lord say "The Lord will keep me apart from His people"; And let not the *saris** say, "I am a withered tree."

4 For thus said the Lord: "As for the *sarisim** who keep My sabbaths, who have chosen what I desire and hold fast to My covenant – **5** I will give them, in My House and within My walls, a monument and a name, better than sons or daughters. I will give them an everlasting name which shall not perish. **6** As for the foreigners who attach themselves to the Lord, to serve Him, and to love the name of the Lord, to be His servants - all who keep the sabbath and do not profane it, and who hold fast to My covenant - **7** I will bring them to My scared mount and let them rejoice in My house of prayer. Their burn offerings and sacrifices shall be welcome on My altar; for My House shall be called a house of prayer for all peoples."

א כה אמר ה' שְׁמְרוּ מִשְׁפָּט וְעֵשׂוּ צְדָקָה כִּי-קִרְבָּה יִשְׁעֵתִי לְבוֹא וְצִדְקָתִי לְהַגְלוֹת. ב אֲשֶׁרִי אָנוּשׁ יַעֲשֶׂה-זֹאת וּבֶן-אָדָם יַחֲזִיק בָּהּ שְׁמֵר שִׁבְתָּ מִחֲלָלוֹ וְשָׁמֵר יָדוֹ מִמַּעֲשׂוֹת כָּל-רָע.

ג וְאֵל-יֹאמֵר בֶּן-הַנֶּכֶר הַנִּלְוָה אֶל-ה' לֵאמֹר הַבְּדִיל יַבְדִּילֵנִי ה' מֵעַל עַמּוֹ וְאֵל-יֹאמֵר הַסָּרִיס הֵן אֲנִי עֵץ יָבֵשׁ.

ד כִּי-כֹה אָמַר ה' לְסָרִיסִים אֲשֶׁר יִשְׁמְרוּ אֶת-שִׁבְתוֹתַי וּבָחֲרוּ בְאֲשֶׁר חִפְצָתִי וּמַחֲזִיקִים בְּבְרִיתִי. ה וְנָתַתִּי לָהֶם בְּבֵיתִי וּבְחֹמֹתַי יָד וְשֵׁם טוֹב מִבָּנִים וּמִבָּנוֹת שֵׁם עוֹלָם אֶתֶן-לּוֹ אֲשֶׁר לֹא יִכָּרֵת. ו וּבְנֵי הַנֶּכֶר הַנִּלְוִים עַל-ה' לְשִׁרְתוֹ וְלֹאֲהַבָּה אֶת-שֵׁם ה' לְהִיוֹת לוֹ לְעֹבְדִים כָּל-שְׁמֵר שִׁבְתָּ מִחֲלָלוֹ וּמַחֲזִיקִים בְּבְרִיתִי. ז וְהִבִּיאוֹתִים אֶל-הַר קְדוֹשִׁי וְשִׁמְחֹתִים בְּבֵית תַּפְלֹתֵי עוֹלְתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרָצוֹן עַל-מִזְבְּחִי כִּי בֵיתִי בֵית-תַּפְלָה יִקְרָא לְכָל-הָעַמִּים.